

اشتیاق جهانی به حضور موثر ایران در بازارهای بین‌المللی نفت و گاز

این مدت جلوگیری شده و ثانیاً فضا برای ادامه روند یکجانبه گذشته برای تحت فشار گذاشتن کشور از لحاظ سیاسی و اقتصادی بسیار سخت‌تر گردیده است. در همین راستا، وزارت نفت نیز با هوشمندی و درک مناسب از اهمیت انرژی در تعاملات بین‌المللی و جایگاه ایران، خود را برای ایفای نقش سازنده و گسترش همکاری‌های بین‌المللی مهیا کرده است. جلسات متعدد سرمایه‌گذاران و شرکت‌های بین‌المللی نفت و گاز با مقامات صنعت نفت کشور، حضور ریاست محترم جمهور در جمع شرکت‌های بین‌المللی نفت و گاز در اجلاس داووس، تهیه فرمت جدید قراردادهای نفت و گاز، برنامه‌ریزی برای افزایش ظرفیت تولید نفت و گاز، اولویت‌بندی طرح‌ها و پروژه‌ها و تدوین نقشه راه وزارت نفت برای فعالیت و سرمایه‌گذاری طی سال‌های آتی در راستای اقتصاد مقاومتی و ... از جمله مهمترین فعالیت‌های انجام گرفته در این زمینه در طول

اما نکته قابل توجه اینکه این مهم به دلیل ناتوانی ایران از عرضه و تولید نبوده و همواره مشکلاتی همانند جنگ تحمیلی و یا تحریم‌های سیاسی باعث اثرگذاری کمتر این بازیگر کلیدی شده است. بنابراین، کانون‌های اثرگذار بازار انرژی به‌خوبی می‌دانند ایران یک آلترناتیو و برگ برنده قابل ملاحظه برای آینده بازارهای بین‌المللی نفت است. لذا حتی در بدترین شرایط سیاسی نیز از اثرگذاری قابل توجه ایران در دهه‌های آتی بازار انرژی سخن می‌گویند. امری که به‌راحتی در گزارش‌های پیش‌بینی آینده بازار انرژی موسسات بین‌المللی در سال‌های گذشته و در زمان تشدید تحریم‌های ظالمانه می‌توان مشاهده کرد.

همان‌طور که قابل پیش‌بینی بود، با روی کار آمدن دولت تدبیر و امید و اتخاذ شیوه‌های موثر در تعاملات بین‌المللی، موضوع مناقشه برانگیز هسته‌ای ایران به سمتی پیش رفت که اولاً از بروز تحریم‌ها و تنش‌های جدید طی

نقش و اهمیت بازیگران کلیدی بازارهای جهانی نفت و گاز، طی دهه‌های اخیر دارای فراز و فرودهای متعددی بوده است. این مهم را می‌توان از جایگاه و چگونگی تعامل شرکت‌های بین‌المللی با شرکت‌های ملی نفت تا ظهور و افول کشورهای مختلف تولیدکننده و مصرف‌کننده مشاهده کرد. در همین راستا، طی دهه‌های اخیر کشورهای مختلفی از منظر تولید و عرضه برای سال‌ها در کانون توجهات بین‌المللی بازار نفت و گاز بوده‌اند اما به مرور زمان به‌دلایل مختلفی نظیر افت تولید و ذخائر و یا چالش‌های سیاسی و ژئوپلیتیکی، از گردونه بازیگران موثر خارج شده‌اند. در این میان، ایران یکی از کشورهای نفت‌خیز خاورمیانه است که به‌دلیل دارا بودن ذخائر قابل توجه و موقعیت ژئوپلیتیک خود توانسته است طی دهه‌های اخیر همواره در کانون توجه قرار گیرد. هر چند نقش ایران در طی این مدت دارای فراز و فرودهای متعددی بوده است،

یک سال اخیر بوده است.

این نحوه فعالیت ایران باعث شد تا بار دیگر کانون توجهات بازارهای انرژی به ایران و توانمندی‌های او در تأمین عرضه مطمئن نفت و گاز معطوف گردد. امری که با بروز تحولات سیاسی در منطقه نظیر آنچه در عراق در حال وقوع می‌باشد، تشدید شده است. لذا، در ماه‌های اخیر به خوبی می‌توان مشاهده کرد تعداد خبرها و گزارش‌های نشریات معتبر بین‌المللی انرژی در خصوص ایران بسیار افزایش پیدا کرده است و در بزنگاه‌های مختلف نظیر نمایشگاه بین‌المللی نفت و گاز تهران شاهد حضور و مذاکره سازنده شرکت‌های متعدد اروپایی و غربی هستیم. آخرین رویداد نیز حضور موثر شرکت ملی نفت ایران در بیست و یکمین نمایشگاه جهانی نفت در مسکو بود که در آن، ضمن ارائه توانمندی‌ها و دستاوردهای صنعت نفت و گاز ایران، در مجموع ۴۱ طرح کلان به ارزش سرمایه‌گذاری ۱۰۰ میلیارد دلار برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی ارایه گردید.

از میان این ۴۱ طرح، ۱۱ طرح مربوط به توسعه میدان‌های گازی، ۲۳ طرح مربوط به توسعه میدان‌های نفتی، یک طرح مربوط به طرح نوسازی و بازسازی تأسیسات آغاچاری و ۱۸۰۰ NGL، ۳ طرح مربوط به احداث کارخانه گاز و گاز مایع ۱۷۰۰، ۱۸۰۰ و ۲۳۰۰ و ۲ طرح زیست‌محیطی و

یک طرح اقامتی است.

طرح توسعه فاز دوم میدان گازی سلمان، فاز یک توسعه میدان گازی کیش، طرح توسعه میدان گازی پارس شمالی، گلشن و فردوسی، طرح توسعه میدان گازی لاوان، فروز B، فرزاد A و B، دی و سفیدزاخور، طرح توسعه مخازن گازی جنوب و طرح توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی از جمله طرح‌های توسعه‌ای ارائه شده در بخش گاز هستند. از میان طرح‌های نفتی نیز می‌توان به طرح

توسعه میدان نفتی یاران جنوبی، فاز ۲ میدان نفتی دهلران، فاز سوم میدان نفتی دارخوین، جفیر، سومار، بند کرخه، فاز ۲ میدان نفتی سروروش در منطقه بهرگان، طرح توسعه میدان نفتی ماهشهر، چنگوله، فاز ۲ میدان نفتی دانان، توسعه تکمیلی میدان نفتی دالپری، توسعه میدان نفتی چشمه خوش-بنگستان، میدان نفتی زاغه-نفت سنگین، طرح توسعه میدان‌های ریگ، شوروم و دودرو، توسعه میدان نفتی عسلویه شرقی، توسعه میدان‌های نفت سنگین (کوه‌موند، کوه کاکلی و بوشکان)، توسعه میدان نفتی سپهر، سوسنگرد، آرش و سهراب و همچنین خرید FPSO در طرح توسعه فاز یک لایه‌های نفتی پارس جنوبی، اشاره کرد.

طرح نوسازی و به‌سازی تأسیسات آغاچاری و ۱۸۰۰ NGL نیز از دیگر فرصت‌های سرمایه‌گذاری اولویت‌دار شرکت ملی نفت ایران است که از

اهداف تولیدی این طرح می‌توان احداث کارخانه گاز و گاز مایع ۱۸۰۰ آغاچاری، احداث واحد تفکیک سی اف یو ۱۰۰ (CFU)، احداث تأسیسات فرآوری و ایستگاه جمع‌آوری گازهای همراه میدان آغاچاری را برشمرد.

احداث کارخانه گاز و گاز مایع ۱۷۰۰، ۱۸۰۰ و ۲۳۰۰ به نمایندگی شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب نیز از دیگر فرصت‌های سرمایه‌گذاری است.

همچنین، دو طرح در بخش محیط‌زیست برای جذب سرمایه معرفی شده است؛ طرح جمع‌آوری گازهای ارسالی به مشعل و طرح بهینه‌سازی مصرف انرژی. طرح احداث اماکن اقامتی با هدف اسکان کارکنان نیز از جمله طرح‌های پشتیبانی از تولید است.

گزارش‌های منابع مختلف حاکی از استقبال سرمایه‌گذاران خارجی برای حضور در این طرح‌ها بوده و امید است بابت نتیجه رسیدن اقدامات دولت در زمینه مذاکرات هسته‌ای و رفع موانع سرمایه‌گذاری خارجی، بتوان از منابع مالی و همکاری شرکت‌های تراز اول جهانی برای پیشبرد اهداف صنعت نفت و احیای نقش موثر ایران در تعاملات بازارهای نفت و گاز به‌طور مناسب بهره برد.

مدیرمسئول